

Kdo je Stvořitel? ¹

(Česky, Tschechisch, Czech)

Svět, který pozorujeme

Pohled do oblasti živých tvorů nám ukazuje naplánované koncepty vysoké úrovně: **vorvaň**, savec, je vybaven tak, že se může ponořit do hloubky 3000 metrů, aniž zahyne na nemoc z potápění, a strakapoud tluče mocnými údery do stromu, aniž dostane otřes mozku.

Na plné **funkceschopnosti orgánů** (např. srdce, jater, ledvin) závisí ve většině případů život. Orgány, které se teprve vyvíjejí nebo jsou hotové jen napůl, jsou bezcenné. Kdo zde uvažuje ve smyslu darwinismu, musí vědět: Evoluce nezná žádnou cílovou perspektivu ve směru k fungujícímu orgánu, který vznikne někdy později.

Mnozí **stěhovaví ptáci** jsou vybaveni autopilotem, který je nezávisle na počasí a na denní době s jistotou přivede k cíli. Kulík zlatý např. letí z Aljašky na Havaj k přezimování. Spotřeba energie daná 70 gramy tuku je pro let dlouhý 4500 km přesně vykalkulována, a dokonce je počítáno s rezervou 6,8 gramu pro případ protivětru.

Nautilus žije na vnějším konci otevřené vápenaté schránky, jejíž vnitřní prostor je rozdělen na komůrky. Ty se v závislosti na hloubce ponoru plní plynem, takže je vždy dosaženo stavu vznášení. Proti tomu působí naše moderní ponorky nemotorně a neohrabaně. Uvedení tvorové se normálně zdržují v hloubce asi 400 metrů, v noci však stoupají až do 100 metrů.

Některé **mikroskopicky malé bakterie** mají zabudované elektromotory, které mohou nechat běžet oběma směry. Na nepředstavitelně malém prostoru doslova jen šesti miliardtin krychlového milimetru má bakterie Coli šest takových motorů, svoji jednotku pro výrobu energie, počítačový systém a určitý počet chemických továren.

Živá buňka je vytvořena o desítky řádů složitěji a geniálněji než všechny stroje postavené lidmi. Probíhají v ní současně tisíce regulovaných a časově vzájemně sladěných chemických procesů.

V **molekule DNA** živé buňky nacházíme nejvyšší známou hustotu informace. Kolik knih kapesního formátu by bylo možné umístit pomocí této paměťové techniky do špendlíkové hlavičky, kdyby sestávala pouze z materiálu DNA? Bylo by to 15 bilionů exemplářů! Položeny jeden na druhý by vytvořily hromadu, která by byla 500-krát vyšší než vzdálenost ze Země na Měsíc, a to je plných 384 000 kilometrů.

V našem vesmíru se nachází asi **10²⁵ hvězd**. Abychom je sečetli, na to lidský život nestačí. Kdybychom ke sčítání nasadili velice rychlý počítač, který by mohl provádět deset miliard početních operací za vteřinu, tak by na to potřeboval 30 milionů let.

Při pohledu na těchto několik příkladů napadne každého myslícího člověka otázka po původu všech těchto geniálních konceptů. Evoluce přijímaná mnoha současníky není použitelná odpověď, protože všechno převádí výlučně na hmotu - včetně nesmírné informace buňky, duše a vědomí. Přírodní zákony o informaci říkají, že informace je něco nehmotného a proto vždy potřebuje inteligentní zdroj, tedy původce vybaveného vůlí. **Intelligence** a

---

¹ Übersetzung des Traktates „Wer ist der Schöpfer?“ ins Tschechische.
Homepage des Autors: www.wernergitt.de

moudrost, které se projevují v díle stvoření, jsou zcela přemáhající. Závěr, že z díla stvoření lze usuzovat na tvůrčího původce, je tak nezbytný. Vzniká otázka:

Kde nalezneme závaznou odpověď?

V rámci přírodních věd je možné jen to, že skutečnost prostoru a času, která nás obklopuje, zkoumáme různými metodami měření a vážení. Tak je možno zkoumat pouze „Co?“ stvořené reality, nikoli však „Odkud?“ Odpověď na druhou otázku leží mimo všechnu lidskou snahu a může ji proto poskytnout pouze původce samotný. Boží slovo - Bible - nám odpověď dává hned ve svém prvním verši: „**Na počátku stvořil Bůh.**“ To je v dobrém souladu s výše uvedeným požadavkem o inteligentním zdroji.

Kdo je osoba Stvořitele?

Bůh zde byl před vším ostatním. Dříve než byl prostor, čas a hmota, byl On jako tvůrce. První věta Bible vzbuzuje sama o sobě dojem, jako by Stvořitelem byl pouze Bůh Otec. Rozhodující okolnost, že Tvůrcem není jen On sám, vyplývá už ze zprávy o stvoření: „**Učiňme člověka**“ (1. Mojžíšova 1,26). Podílel se i Duch svatý; jeho spolupůsobení nacházíme ve druhém verši zprávy o stvoření: „**... ale nad vodami vznášel se duch Boží.**“ Bible neuvádí všechno najednou; často nás informuje krok za krokem. Otázka „odkud“ je přesněji vysvětlována v Novém zákoně. Tak je podle 1. Korintským 8,6 zřetelně zahrnut do díla stvoření Ježíš Kristus: „**... je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.**“

Hebrejské slovo „Elohim“ v 1. Mojžíšově 1,1 je množné číslo pro Boha Stvořitele. Stvořitelské jednání si můžeme obrazně znázornit podle události všedního dne: Jedeme jako rodina autem k přátelům. Když nastane čas návratu, tak jako otec rodiny řeknu: „A teď **pojedeme** domů.“ I když mluvím v množném čísle, přesto to znamená: Za volant si sedne jen jeden a ten bude ve skutečnosti řídit. Zbytek rodiny sedí v autě také – „jede“ tedy také –, ačkoliv s volantem, pedálem plynu a brzdou aktivně zachází jen řidič.

Tento chabý příklad nám zprostředkovává pohled, který nám o provedení stvoření dává Bible. Bůh učinil svět skrze Ježíše Krista. Tak je to jasně formulováno v listě Židům 1,2. Rovněž začátek Janova evangelia dokumentuje, že všechno, co existuje, má svůj původ v Ježíši: „**Všechno povstalo skrze ně [= skrze Slovo = skrze Ježíše], a bez něho nepovstalo nic, co jest**“ (Jan 1,3).

Ježíš Kristus je Stvořitel

O Ježíšově stvořitelské činnosti čteme dále v listu Koloským 1,16-17: „**Nebot' v něm [= Ježíš Kristus] bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá.**“ Ve viditelném, hmotném světě není nic, co by nebylo stvořeno skrze Ježíše. Obrovský vesmír s nespočítanými galaxiemi do toho patří právě tak jako nejjemnější detaily procesů v živé buňce nebo strukturální stavba atomu. Ježíš není pouze původcem veškerého mikrosvěta i makrosvěta; On také nade vším panuje.

Nadto je skrze Ježíše učiněno také to, co je pro nás ještě neviditelné. On oživil nebe bezpočtem tvorů, které Bible označuje za anděly. Jako je vše v Božím stvoření rozmanité a

současně uspořádané, tak to platí i pro neviditelný svět, jak ukazují výrazy trůny, panstva, vlády a moci.

Ježíš je nejen Stvořitel, nýbrž i udržovatel tohoto světa. V něm má všechno svůj základ. Svět nebyl po svém vzniku ponechán sám sobě, nýbrž on ho svým mocným Slovem i udržuje a zachovává. Takže se nemusíme bát nějaké kosmické katastrofy v důsledku srážky hvězd nebo vyhasnutí a vychladnutí Slunce. Ježíš svět zachovává až do svého druhého příchodu.

Člověk nevyšel z nějaké loterie, jak se domníval nositel Nobelovy ceny *Jacques Monod*, nýbrž my jsme byli stvořeni plánovitě a s pevným určením – pro Ježíše! Bez tohoto cíle jsme svůj život promarnili.

Ježíšovo stvořitelské působení ve Starém zákoně

V Příslaví 8,22-24+30 je psáno: „*Hospodin mě (moudrost) vlastnil jako počátek cesty, dřívě než co konal odedávna. Od věků jsem ustanovena, od počátku, od pravěku země. Ještě nebyly propastné tůně, když jsem se zrodila... Byla jsem mu věrně po boku.*“ Tento text se vztahuje ke slovu „moudrost“, které rovněž odkazuje k Ježíšově tvůrčí činnosti při stvoření. 26. verš ze Žalmu 102 je opakován v Novém zákoně v listu Židům a je tam použit pro Ježíše: „*Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, i nebesa jsou dílem tvých rukou.*“

Jak Stvořitel učinil své dílo?

Když se ptáme, jak bylo stvoření provedeno, tak nám Bible zjevuje tyto metody Stvořitele:

- skrze Boží slovo: Žalm 33,6; Jan 1,1-4
- bez výchozího materiálu: Židům 11,3
- Boží mocí: Jeremiáš 10,12
- Boží moudrostí: Žalm 104,24; Koloským 2,3
- podle Boží vůle: 1. Mojžíšova 1,26; Zjevení 4,11
- skrze Božího syna: Jan 1,1-4; Jan 1,10; Koloským 1,15-17
- podle Ježíšovy podstaty: Matouš 11,29; Jan 10,11.

Tyto faktory působily v průběhu šesti dnů stvoření. Nepodléhaly dění podle přírodních zákonů a jsou proto pochopitelné jen vírou. Dnešní přírodní zákony řídí procesy v našem světě; nejsou však příčinou, nýbrž výsledkem stvoření.

Co je nám dáno v Ježíši Kristu?

On je základ, na kterém můžeme založit svůj život. Jedna stavební spořitelna láká tímto sloganem: „Na těchto základech můžete stavět.“ O Kristu můžeme skutečně říci: „Na tento základ se můžete spolehnout.“ V Kristu má všechno svůj základ: stvoření, Bible, víra, spasení, pokoj, naděje, cesta k Otci, cíl života.

Kristus je nepohyblivá skála (1. Korintským 10,4), na které všechny lidmi vymyšlené systémy ztroskotají. Když Bůh říká: „*Zahubím moudrost moudrých*“ (1. Korintským 1,19), tak k tomu dochází na skále Ježíš. Ideologie, ateizmy a evoluční systémy se zde roztříští. Také

jejich stoupenci budou jednou muset před tímto Pánem padnout na kolena (Filipským 2,10), ačkoli nyní „původce“, „konstruktéra“, „stvořitele“ a „zachránce“ ještě tak tvrdě odmítají.

Proč je evoluční učení tak nebezpečné?

Zprostředkuje nám nejen falešný pohled na svět, nýbrž vede nás do beznaděje, jak výstižně popsal *Jean Paul*: „Žádný Bůh neexistuje... Strnulé němé nic! Studená věčná nezbytost! Nesmyslná náhoda... Jak je každý tak sám v širé mrtvolné propasti všehomíra!“

Evoluční teorie tvrdí, že tento svět může vysvětlit bez Stvořitele. V důsledku toho zavádí člověka do ateizmu, a s tímto ateistickým stanoviskem končíme podle Ježíšova svědectví v pekle: „Kdo však neuvěří, bude odsouzen“ (Marek 16,16). Mnozí se pokoušejí vysvětlit evoluci jako Boží stvořitelskou metodu. Pokud ale Bůh tvořil pomocí evoluce, potom

- nebyl žádný první lidský pár
- potom nebyl ani žádný hřích, protože „agresivita je hnací silou, která pohání evoluci“ (*Joachim Illies*)
- potom by Bůh použil smrt jako stvořitelský prostředek
- potom by spasení skrze Ježíše, který je jmenován v protikladu k hříšnému Adamovi také „posledním Adamem“ (1. Korintským 15,45), ztratilo opodstatnění.

Tyto výpovědi dokládají, že tak zvaná „teistická evoluce“ Bibli vyprazdňuje v jejích základech a tak zavrhuje. Proto můžeme tuto falešnou ideu co nejrozhodněji odmítnout.

Myšlenka, která vyráží dech

Poznali jsme Ježíše jako Stvořitele všech věcí. On je ten, který byl od věčnosti a který je Králem nebeského království. Jemu je dána veškerá moc na nebi i na zemi (Matouš 28,18). Můžeme pochopit následující myšlenku? Muž na kříži Golgoty a Stvořitel tohoto světa a všeho života je jedna a táž osoba! Ve své nevýslovné lásce k nám se nechal ukřižovat a nebránil se, aby tak pro nás mohl otevřít dveře nebe. Kdo to zavrhne, ztratí všechno: „**Jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením?**“ (Židům 2,3). Kdo ho přijme, získá všechno: „**Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal,... přešel již ze smrti do života**“ (Jan 5,24). Proste Pána Ježíše o odpuštění všech vašich hříchů, abyste mohli obstát na Božím soudu, přijměte Ho jako svého osobního Stvořitele a Spasitele a následujte ho.

Prof. Dr. Werner Gitt

Překlad z němčiny: Josef Potoček